

ligt Bevis for, hvilken Indflydelse foregaaede Uordener i saa Henseende kan have haft, og man er derfor henvist til efter bedste Evne og ud fra en upartisk Vurdering af samtlige foreliggende Omstændigheder at danne sig et personligt Skøn over det omhandlede Valgs Gyldighed.

Ud fra disse Betragtninger og navnlig under Hensyn til den valgte Kandidats forholdsvis betydelige Majoritet af 72 Stemmer maa jeg anse det for ganske usandsynligt, at den stedfundne — for øvrigt meget grove — Uorden under Valghandlingen kan have tilført den valgte Kandidat denne Majoritet ved uretmæssige Stemmer. Jeg maa derfor nære overvejende Betænkelighed ved at indstille Valget til Forkastelse, uanset at jeg ikke som det førstnævnte Mindretal tør gaa ud fra, at de mange Uregelmæssigheder i Stemmerummene „ikke har flyttet en eneste Stemme“, ej heller tør jeg antage, at de mange forskellige Fejl, bortset fra 4 tvivlsomme Stemmer, ikke „har paavirket Kandidaternes Stemmetal“.

Naar det oftnævnte Mindretal, formentlig som Konklusion af sine Overvejelser, fremsætter den almindelige Betragtning: at det neppe vilde være rigtigt i noget Tilfælde at forkaste et Valg, hvor Valgloven kun ved Skødesløshed er tilsidesat, maa jeg tage bestemt Afstand fra denne Betragtning. Jeg kan meget vel tænke mig Skødesløshedstilfælde af saa graverende Art, at det ikke alene vilde være forsvarligt, men ligefrem nødvendigt at forkaste et Valg, og jeg kan tilføje, at Valget i Ringkøbing Amts 4de Valgkreds formentlig nærmer sig stærkt den Grænse, hvor en saadan Nødvendighed foreligger, men da jeg ikke føler mig fuldt overbevist om, at Grænsen er overskreden, indstiller jeg Valget til Godkendelse.

Et *Mindretal* (Alfred Christensen og Sigvald Olsen) henviser til foranstaaende Sagsfremstilling og bemærker, at deri er paavist Uregelmæssigheder og Ulovligheder i et saa stort Omfang og paa

saa centrale Punkter, at Valgloven i Virkeligheden neppe kan siges at være bleven respekteret eller fulgt. Da ydermere de ulovligt afgivne Stemmer beløbe sig til et saa stort Antal, at den valgte Kandidat ikke kan siges at have en Majoritet af lovlige Stemmer, kan dette Mindretal paa ingen Maade tilraade, at Valget godkendes.

Et *Mindretal* (Berntsen) kan *ikke* tilraade Tinget at stemme for Godkendelse af det stedfundne Folketingsvalg i Vinderup.

I de mange Aar, Mindretallet har haft Sæde i Udvalget for Valgbrevs Prøvelse, har der neppe før foreligget til Undersøgelse for dette Udvalg noget Valg, hvor der, som ved Valget i Vinderup, er foregaaet saa store Uordener og saa grove Overtrædelser af Valglovens Forskrifter. Det er derfor ikke underligt, at flere af de afhørte Vidner og blandt disse endog en Valglisterfører — altsaa et Medlem af Valgbestyrelsen — har afgivet Erklæringer om, at Afstemningen mere havde Karakteren af en offentlig end en hemmelig Afstemning.

Ledelsen af Valget har været yderlig slet og mangelfuld. Ingen har gjort sig den Ulejlighed, trods Valglovens Forskrifter herom, at optælle de til Brug ved Valget modtagne Stemmesedler og Konvolutter, eller det heraf til hver Kommune udleverede Antal, lige saa lidt som man efter den første Afstemning har ulejliget sig med at optælle og sammenbinde de for hver Kommune tiloversblevne Stemmesedler og Konvolutter; tværtimod lod man disse ligge paa Borde og Stemmekasser, ja en enkelt Listefører havde endog beholdt en Del Stemmesedler i sin Lomme, medens han selv var inde i Stemmerummet. Følgen af denne mangelfulde Kontrol har derfor ved den stedfundne Undersøgelse vist sig at være, at der var ikke mindre end 50 Stemmesedler for mange.

Afstemningen ved de forskellige Valgborde er ikke bleven sluttet i Henhold til Valglovens § 42, andet Stykke, men Valg-